

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/651/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201875
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614201875.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni: Mgr. S. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. X., Do V. XXX, v konaní o zaplatenie 8.029,94 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4C/59/2014-90 zo dňa 27. mája 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol potvrdzuje.

V nenapadnutom výroku ponecháva rozhodnutie nedotknuté.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi 2.752,57 Eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 07. 2013 do 11. 08. 2013 vo výške 0,47 Eur, ktorú sumu súd povoľuje odporkyni splácať v 120 eur mesačných splátkach. Vo zvyšku žalobu zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd návrhu v časti vyhovel, keď mal v tejto časti za preukázanú jej dôvodnosť. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 8.029,94 eur t.j. 71 mesačných splátok úveru po 113,33 eur za obdobie od 20. 08. 2013 do 20. 05. 2019. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľom za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru čo vyplýva aj z ust. § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti splatné úroky z tejto splátky. Keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 11. 08. 2013, uvedeným dňom boli splatné úroky istiny úveru a po tomto dátume už navrhovateľovi zmluvné úroky neprislúchajú. Z výpisu z účtu odporkyne mal súd za preukázané, že pôvodný veriteľ zaúčtoval odporkyni poplatok za upomienky, poplatky za upomienky neboli dojednané v Zmluve o splátkovom úvere, ale v Sadzobníku poplatkov, nejedná sa teda o individuálne zmluvné dojednanie. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere si zmluvné strany dojednali poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne. Napriek tomu pôvodný veriteľ odporkyni účtoval kapitalizovaný poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur (t.j. o jedno euro viac). Nakoľko takto dojednaný poplatok za správu úveru tiež nebol individuálne dojednaný medzi zmluvnými stranami, súd odporkyňou vykonanú platbu spolu 28 eur započítal na úhradu istiny úveru. Súdom priznaná suma tak predstavuje 2.752,57 eur (rozdiel medzi sumou 3.055,57 eur, poplatkami za upomienky 275 eur a kapitalizovaným poplatkom za správu úveru

28 eur). Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporkyňi priznanú sumu splácať v 120 eur mesačných splátkach.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietol, že rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Podľa jeho názoru je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka keďže išlo medzi zmluvnými stranami o zmluvu o úvere, čiže absolútny obchodno-závazkový vzťah, pričom na podporu svojich tvrdení poukázal aj na súdne rozhodnutia. V danom prípade došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, preto navrhovateľ nevidí dôvod, aby mu nemal vzniknúť nárok na zaplatenie riadnych úrokov. Takýmto postup súd neprimerane ochránil neplatiaceho dlžníka a navrhovateľa pripravil o ušlý zisk. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby súd vyhovel jeho návrhu, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu podala svoje vyjadrenie odporkyňa žiadajúc o preskúmanie dodržania lehoty na odvolanie. Poukázala na aplikovateľnosť dobrých mravov na daný prípad. Navrhla odvolanie v celom rozsahu zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým návrh v časti zamietol podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutom výroku ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporcom, na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 16.6.2009 č. 0334402720, na základe ktorej bol odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa poskytnutý úver vo výške 6.293,- Eur je potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľský vzťah, ako aj v kontexte zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Aj keď ustanovenie § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že právne vzťahy z absolútnych obchodov sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu a účastníkov, prostredníctvom ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k rozdeleniu obchodno-právnych vzťahov aj na ďalšiu kategóriu, ktorú predstavujú vzťahy medzi podnikateľom (ako dodávateľom) a spotrebiteľom.

Slovenská súdna prax v súčasnej dobe zastáva názor, že právna úprava chrániaca spotrebiteľa odôvodňuje aplikáciu ustanovenia (v duálnom režime, tak podľa Obchodného ako aj Občianskeho zákonníka), ktoré by mohlo byť pre spotrebiteľa (v určitej konkrétnej situácii) výhodnejšie. Aplikáciu občiansko-právnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o sťažnosti podnikateľa poskytujúceho stavebné úvery (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2013, vydané pod sp. zn. I. ÚS 402/2013). V uvedenom kontexte, ako správne konštatoval aj okresný súd vo

svojich záveroch, zákonodarca reagoval novelizáciou ustanovenia § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka (posledná veta), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Z hľadiska nároku navrhovateľa na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru nie je významné, či veriteľ odstúpil od zmluvy alebo len zosplatnil dlžníkovi úver. Zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania.

Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Navrhovateľ ako právny nástupca pôvodného veriteľa preto v danom prípade nemohol žiadať od odporkyne ako dlžníčky zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Navrhovateľovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Vyplýva to z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti.

Odvolačný súd pritom odkazuje na záver odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 59/1998, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní nebol úspešný navrhovateľ, úspešná bola odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, resp. ani jej žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.